

CONCEPTVERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 15 JANUARI 2009 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN DE GEMEENTE HAARLEM

Aanwezig de leden en plaatsvervangende leden:

De heren Azannay (GroenLinks), Hagen (VVD), Heiliegers (VVD), De Ridder (PvdA), Schouten (Partij Spaarnestad), Trompetter (Actiepartij), Van de Manakker (SP), Vreugdenhil (CU-SGP) en de dames De Jong (GroenLinks), Keesstra (CDA), Kropman (PvdA), Özogul-Özen (SP) en Van Zetten (D66)

Mede aanwezig: de heren Hiltemann (voorzitter), Divendal (wethouder) (bij punt 6, eerste onderwerp) en de dames Van der Molen (wethouder) en Taets van Amerongen-Ingram (secretaris)

Verslag: de heer G.B. Schoonderwoerd (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent om 20.00 uur de vergadering van de commissie Samenleving en heet iedereen van harte welkom.

2. Spreektijd voor belangstellenden

De **voorzitter** meldt bij dit punt als insprekers de heer D. Schouten (wijkraad Zuid-West) en mevrouw M. Kerry van de stichting Tur Uni die de steelband The Golden Tones ondersteunt. De heer Ernst Blok, directeur van Thuiszorg in Holland bv, zal inspreken bij punt 5.

De heer **Schouten** beklaagt zich over de volgens hem slordige wijze waarop dit jaar de inzameling en afvoer van de kerstbomen in Zuid-West is verlopen. Ondanks eerdere afspraken met wethouder Divendal en veelvuldige contacten met het gemeentehuis is het ophalen net als vorig jaar weer slecht verlopen. Er zijn nu echt goede afspraken nodig. Mevrouw **Van Zetten** zegt dat zij dit eerder al in de commissie Beheer aan de betrokken wethouder heeft laten weten.

Mevrouw **Kerry** licht toe dat de steelband een probleem heeft met de huisvesting. De band richt zich onder de bezielende leiding van Hamilton Franklin op maatschappelijke projecten en heeft leden die afkomstig zijn uit een verscheidenheid aan culturen. De huisvesting op het Prinsen Bolwerk is afgekeurd omdat die onvoldoende brandveilig is. Er is nu een contract voor een tijdelijke locatie in de Boerhaavewijk, maar de kosten daarvan zijn te hoog voor de stichting. Er dreigt een tekort van 5000 euro. Er is dringend behoefte aan een vaste en betaalbare oefen- en opslagruimte. Er zijn enige opbrengsten uit concerten en uit het geven van taallessen, maar veel is dat niet. Naast een oefenruimte heeft de band ook behoefte aan een opslagruimte voor de instrumenten. De heer Franklin is nu ziek, maar indien nodig is mevrouw Kerry bereid het voorzitterschap over te nemen. Opheffing is zeker niet aan de orde.

3. Vaststellen agenda

De heer **Hagen** vraagt of het in de vorige vergadering niet behandelde punt van de Programmagelden Voortijdig Schoolverlaten (VSV) op de agenda van de volgende vergadering komt.

De **voorzitter** antwoordt dat de secretaris per mail aan de heer Hagen gevraagd heeft om een korte toelichting bij de agendering te schrijven. Met die toelichting kan het punt op de agenda worden geplaatst.

4. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De leden **Trompetter**, **De jong** en **De Ridder** hebben punten voor de rondvraag.

5. Beleidsvoorstel aanbesteding huishoudelijke hulp

Wethouder **Van der Molen** benadrukt dat dit de eerste behandeling is van het beleidsvoorstel. Op 5 februari volgt de tweede behandeling en dan zal ook het advies van de Wmo-raad beschikbaar zijn.

De heer **Ernst Blok**, directeur van Thuiszorg in Holland bv, geeft zijn advies over de toekomst van de huishoudelijke hulp in Haarlem. In het afgelopen jaar is gebleken dat een aantal organisaties is weggefallen, er tijdelijk onvoldoende capaciteit is geweest en er grote wachtlijsten zijn geweest. Ook is sprake van grote marktmacht bij enkele partijen. Als suggesties voor de aanbesteding geeft hij het volgende mee. Fusies zouden moeten worden uitgesloten. Speciale doelgroepen moeten voldoende aandacht krijgen. Een grote groep allochtonen maakt geen gebruik van hun recht op thuiszorg. Zorgaanbieders moeten gestimuleerd worden tot het opleiden van medewerkers, zoals zijn bedrijf al doet in samenwerking met het Nova College. Wijkgericht werken in zelfsturende teams zou bevorderd moeten worden. Te grote marktmacht bij een klein aantal partijen moet voorkomen worden. De gemeente zou meer kunnen openstaan voor suggesties van professionele aanbieders zowel voor, tijdens als na de aanbesteding. Dan kan er adequaat gehandeld worden. Bijvoorbeeld als een organisatie niet binnen vijf dagen kan leveren, dan zou een andere aanbieder de gelegenheid moeten krijgen om de cliënt te helpen.

Mevrouw **Kropman** constateert dat de voorafgaande discussies hebben bijgedragen aan de inhoud van dit beleidsvoorstel. De fractie van de PvdA heeft echter over zes punten nog opmerkingen en vragen.

Het eerste punt betreft het in de nota genoemde minimumtarief. Dat is een goed begin, maar het is onvoldoende. De prijs moet niet bepalen aan wie de zorgverlening wordt gegund. Daarom wordt voorgesteld om een bandbreedte te hanteren.

Het tweede punt gaat over de kwaliteit. Die is in het voorstel nog niet goed uitgewerkt. Zullen de resultaten van de toegezegde marktverkenning op tijdig gereed zijn zodat ze ook in de (voorbereiding op de) discussie op 5 februari kunnen worden meegenomen? Wordt daarbij ook gedacht aan HKZ-certificering, een voldoende opleidingsbudget en het door de aanbieder houden van cliënttevredenheidsonderzoeken?

Wat betreft de leveringsverplichting gekoppeld aan een bonus/malus vindt de fractie het opleggen van een malus gevaarlijk. De bedrijfstak kent smalle marges en door een malus kan de continuïteit van een zorgaanbieder in gevaar komen. Er dienen zoveel aanbieders gecontracteerd te worden dat de zorg binnen vijf dagen geleverd kan worden. Er mag geen monopolie voor grote zorgaanbieders ontstaan.

Er is op zich geen bezwaar tegen als een zorgaanbieder alleen hulp voor categorie 1 levert, als er maar voldoende andere aanbieders zijn die categorie 2 en 3 kunnen bedienen. Er is kennelijke behoefte aan de aparte zorg voor de doelgroep van categorie 3 dus die dient te blijven bestaan. Het is niet zo dat een cliënt uit categorie 1 zich altijd ontwikkelt tot een cliënt in categorie 2 of 3. Als er voldoende grote aanbieders zijn voor die groepen, dan is er niets op tegen om een aanbieder te contracteren die een hoge kwaliteit levert en alleen voor categorie 1 werkt. De fractie hanteert dus niet als eis dat een aanbieder voor alle drie categorieën werkzaam moet zijn. Het is een goed idee om door het aanbesteden van kleine percelen kleinere organisaties ook een kans te bieden.

Het derde punt betreft het wijkgericht werken. De fractie vindt het prima dat het wordt meegenomen en is benieuwd naar wat het innovatieve experiment zal opleveren. Ook het werk voor de cliënten in categorie 1 kan in teams in de wijken worden georganiseerd. Die teams dienen ook goed samen te werken met het welzijnswerk en de ouderenadviseurs in die wijk. De zorg voor bewoners in aanleunwoningen zou buiten de aanbesteding moeten blijven,

omdat die mensen toch de voorkeur zullen geven aan zorgverlening door de verbonden zorginstelling. De keuzevrijheid wordt dan niet ingeperkt omdat voor die cliënten altijd nog het pgb als keuze mogelijk is. De keuzevrijheid in het beleidsvoorstel kan meer accent krijgen, omdat nu nog erg het accent ligt op het contracteren van aanbieders die alle categorieën zorg moeten kunnen verlenen.

Ten vierde moet er voldoende zorg worden verleend, want wachtlijsten zijn uiteraard ongewenst.

Gaat de gemeenten bepaalde volumes eisen? Kan er worden uitgeweken maar meerdere zorgaanbieders?

Het vijfde punt betreft de opmerking die de burgemeester in zijn nieuwjaarstoespraak heeft gemaakt over de hoge salarissen van de topbestuurders in de semi-publieke sector. Volgens hem zou onderzocht moeten worden of alleen instellingen die de Balkenende-norm respecteren, zouden mogen meedingen naar gemeentelijke opdrachten. Wat vindt de wethouder van die opmerking?

Tot slot het zesde punt: gaat het lukken om de beoogde planning te halen? Zullen alle gegevens op tijd beschikbaar zijn voor een goed debat op 5 februari a.s.?

Mevrouw **Keesstra** complimenteert mevrouw Kropman met haar reactie op het beleidsvoorstel. Namens de fractie van het CDA brengt zij het volgende in. De keuzevrijheid van de cliënt is een belangrijk aspect. Kwaliteit is belangrijker dan prijs. De door het CIZ in het verleden gemaakte fouten met de indeling van de categorieën moeten voorkomen worden. De in het beleidsvoorstel genoemde experimenten spreken de fractie aan. Ook het regionaal samenwerken met andere gemeenten is een goede zaak. Een malus als prikkel om aanbieders aan te zetten tot volledige levering en goede facturering dient als uiterste middel te worden gehanteerd. Het is een goede zaak dat voor elke categorie zorg een specifiek tarief wordt gehanteerd. Ook is het goed dat wordt onderzocht of zelfindicatie door middel van een beslisboom mogelijk is. De fractie is teleurgesteld over de wijze waarop sommige bemiddelaars de afgelopen periode te veel hebben verdiend aan het pgb. Uit de praktijk blijkt dat het pgb niet voor iedereen geschikt is. Sommige bureaus trekken hier profijt van. Een goede voorlichting hierover aan de cliënt is essentieel. De gemeente dient alert te zijn op de situatie waarin een sociaal zwakke cliënt een pgb aanvraagt en de uitvoering niet aan de SVB uitbesteedt. De inspreker heeft gesuggereerd om, als een organisatie niet binnen vijf dagen kan leveren, een andere aanbieder de gelegenheid te geven om die cliënt te helpen. Als dat juridisch mogelijk is, dan zou dat zeker moeten gebeuren. Het CDA is benieuwd naar de reactie van de wethouder op de door de burgemeester gemaakte opmerkingen over de hoge salarissen van de topbestuurders in de semi-publieke sector.

Mevrouw **De Jong** complimenteert mevrouw Kropman met haar reactie op het beleidsvoorstel.

Namens de fractie van GroenLinks geeft zij de volgende reactie op het stuk.

De kwaliteit moet leidend zijn. Daarom zou er geen minimumtarief, maar een vaste prijs moeten worden gehanteerd. De aanbiedingen kunnen dan worden gewogen op de voor die prijs te leveren kwaliteit. De vaste prijs moet zorgvuldig worden vastgesteld op basis van onderzoek in de markt. Dit gebeurt al met het Zeeuwse model waarmee veel ervaring elders is opgedaan. Het moet gaan om een tarief waarmee de aanbieders een redelijke basiskwaliteit kunnen leveren.

Bij de door de PvdA voorgestelde bandbreedte ontbreekt waarschijnlijk de mogelijkheid om scherp te concurreren op kwaliteit. In de nota worden weliswaar de elementen voor een minimumtarief opgesomd (cao-lonen, opslag voor ziekte en overleg, opslag voor overhead) maar zo'n tarief leidt in onvoldoende mate tot een selectie van aanbieders op basis van kwaliteit. De voor- en nadelen van een minimumtarief of een vast tarief kunnen wellicht later in de vergadering nog eens goed door de aanwezige ambtelijk deskundige worden toegelicht. De keuzevrijheid van de cliënt wordt ondersteund door het ontwikkelen van een zorgcatalogus.

Wat betreft het houden van tevredenheidsonderzoeken moet worden bedacht dat veel mensen sociaal wenselijke antwoorden geven. Daarom moet er ook echt onderzoek worden gedaan naar de behoeften van mensen en of daar in voldoende mate in wordt voorzien. Het laten meepraten van cliënten en hun organisaties bij de formulering van de vraagstelling is een goed idee.

Ook GroenLinks wil graag een reactie van de wethouder op de opmerking van de burgemeester over de hoge salarissen van de topbestuurders.

Wat gebeurt er als de alfabulpen niet meer mogen worden ingezet?

Zijn alle doelgroepen gedekt door de indeling in de drie categorieën of vallen er dan nog mensen buiten de boot?

De heer **Heiligers** vindt het jammer dat niet alle suggesties, gedaan in het stadsgesprek op 2 oktober 2008, in de nota zijn terug te vinden. Voor de fractie van de VVD is prijs niet het belangrijkste. Het gaat om kwaliteit. De fractie is voorstander van enige bandbreedte in de tarieven zoals ook door de PvdA is voorgesteld. De fractie is voorstander van marktwerking, maar vraagt de wethouder om terughoudendheid bij het experiment met de virtuele marktplaats.

Flexibiliteit is een sleutelwoord. Zoals ook opgemerkt uit de kring van cliënten dienen kleine aanbieders een kans te krijgen. De gemeente kan als marktmeester daarin een sturende rol spelen.

De zorg voor mensen in een aanleunwoning moet niet per definitie aan de daarbij horende AWBZ-instelling worden gegund, want met het oog op flexibiliteit van de markt dienen ook andere aanbieders daarop te kunnen inschrijven.

De Wmo-raad heeft eerder gewezen op het belang van ketenzorg en op de specifieke zorg aan allochtonen. Bij de aanbesteding dient hiermee rekening te worden gehouden. Zoals eerder opgemerkt door mevrouw De Jong, maakt de nota onvoldoende duidelijk hoe de kwaliteit getoetst gaat worden. De fractie verwacht hierop een toelichting van de verantwoordelijk ambtenaar of de wethouder.

Mevrouw **Van Zetten** zegt dat ook voor de fractie van D66 flexibiliteit een belangrijk punt is. Het apart aanbesteden van 20% levert daar een bijdrage aan. De fractie is het eens met het voorstel om meerdere partijen te contracteren, maar de wettelijk verplichte mogelijkheid van een pgb dient gewaarborgd te blijven. In het raadsstuk op pagina 1 zou dit bij de uitgangspunten nadrukkelijk moeten worden vermeld. De fractie heeft sterk de indruk dat mensen hier te weinig op worden gewezen. Folders bij de loketten zijn niet voldoende. Er moet ook een digitale zorgcatalogus komen. Veel andere gemeenten hebben die al. Mensen zouden ook beter voorgelicht moeten worden over de mogelijkheid om de administratieve rompslomp uit handen te geven aan de SVB. De zorgaanbieders moeten hun administratieve verplichtingen goed nakomen. Het inzetten van een malus is dan ook een goede zaak.

De heer **Trompetter** geeft de reactie van de Actiepartij op het beleidsvoorstel.

De partij is niet voor een maximumtarief. De kwaliteit dient goed te worden gemeten.

Clíenttevredenheidsonderzoek is al wettelijk verplicht.

De vraagstelling moet op cliëntgestuurde wijze vorm krijgen. De aanbieders moeten beschikken over het HKZ-certificaat. Er dient met opleidingseisen te worden gewerkt. Er is niets op tegen om met een kleine bonus/malusregeling te werken. In de nota dient duidelijker te worden aangegeven of de categorie 3 alle specifieke klantgroepen omvat. De fractie is een sterk voorstander van regionaal aanbesteden. Ook is flexibiliteit belangrijk. Wordt aan de aanbieders gevraagd om periodiek verbeterplannen over de kwaliteit te overleggen, zoals ook in de AWBZ bij instellingen gebeurt?

Mevrouw **Özogul** merkt op dat de SP keuzevrijheid en kwaliteit erg belangrijk vindt. Het is lastig om kwaliteit te definiëren omdat er zoveel aspecten deel van uit maken. Er dient naar al die aspecten te worden gekeken. Zo heeft de kwaliteit van de opleiding van medewerkers te maken met de kwaliteit van de zorg.

Zorgaanbieders dienen niet alleen verplicht te worden personeel over te nemen binnen de grenzen van de cao – zoals vermeld op pagina 10 van de nota – maar zij dienen dat te doen met behoud van verworven rechten. Mogelijk is dat al in de cao geregeld, maar dan kan het geen kwaad dat expliciet te benoemen.

Het voorgestelde experiment is een goed idee, maar men dient wel rekening te houden met de groep mensen die niet over een computer beschikt.

Het is niet nodig om het in de nota genoemde minimumtarief, gebaseerd op cao-loon en opslagen, aan te vullen met een maximumtarief. Wel dient er op basis van het minimumtarief een goede selectie op kwaliteit te worden gemaakt.

De fractie vindt ketenzorg een belangrijk voordeel voor de cliënt. Daarom is de fractie er een voorstander van om in ieder geval een aantal aanbieders te contracteren die alle drie de doelgroepen kunnen bedienen. Volgens de nota dienen alle aanbieders tot die groep te behoren, maar dat is volgens de fractie niet nodig. De organisatie dient HKZ-gecertificeerd te zijn en bewezen hebben zorg van goede kwaliteit te kunnen leveren. Kwaliteit is leidend en niet de grootte van de organisatie.

De fractie is geen voorstander van een aparte aanbieder voor allochtone cliënten. Elke aanbieder zou mensen in dienst moeten hebben, allochtoon of autochtoon, die cliënten met een buitenlandse afkomst op adequate wijze kan helpen.

De heer **Schouten** zegt dat de fractie van Partij Spaarnestad het een helder beleidsvoorstel vindt. Bij de aanbesteding dient voorkomen te worden dat er net als de vorige keer veel onrust ontstaat bij het personeel. Het in goed overleg overnemen van personeel door nieuwe aanbieders is daarom een belangrijk aandachtspunt.

De heer **Vreugdenhil** vindt het voorgestelde minimum van vijf aanbieders wat weinig. Hij voelt wel wat voor de mogelijkheden van het Zeeuws model. Het hoeft niet zo te zijn dat elke aanbieder dezelfde kwaliteit levert. Er mag wat speelruimte zijn. Voorkomen moet worden dat opnieuw aanbieders tussentijds afhaken. De fractie wil het nog te ontvangen advies van de Wmo-raad meenemen bij de gedachtevorming. De CU-SGP onderschrijft dat de definitie en levering van zorg aan de cliënten in categorie 3 bijzondere aandacht verdienen, zeker gelet op de overheveling van taken op het terrein van de Ondersteunende Begeleiding vanuit de AWBZ.

Er moet voldoende balans zijn tussen de afnamegaranties en de leveringsplicht van aanbieders.

Heel belangrijk is dat de gemeente als ontbindende voorwaarde in het contract met de aanbieders opneemt dat die tussentijds en na afloop van het kalenderjaar goede financiële rapportages overleggen.

De Rekenkamercommissie moet zich uiteindelijk ook baseren op objectief vastgestelde gegevens. Het is zaak deze voorwaarde bij het aangaan van het contract goed vast te leggen.

De situatie rond de alfa-hulp is nog onhelder en de informatie daarover wordt afgewacht.

De tarieven dienen zodanig te zijn, dat de aanbieder als een goed werkgever kan functioneren. Dat wil zeggen dat de aanbieder zich niet alleen aan de wet en cao houdt, maar zich ook als goed werkgever kan gedragen en bijvoorbeeld tijdig preventieve maatregelen neemt als verlies van arbeidsplaatsen dreigt.

De gemeente moet niet te snel de goedkoopste aanbidding pakken. Aanbieders kunnen niettemin afhaken tijdens de contractperiode als hun kosten hoger uitvallen dan hun opbrengsten. Daarom dienen er zoveel aanbieders gecontracteerd te worden, dat de problemen tijdig kunnen worden opgevangen. Het minimum van vijf is echt te laag.

Er is volgens de fractie niets op tegen om 20% apart aan te besteden om kleine aanbieders een kans te geven.

Wethouder **Van der Molen** gaat in op de vragen en opmerkingen.

- Er wordt nog onderzocht hoe de 20% van het budget apart kan worden aanbesteed zodat kleine aanbieders meer kansen krijgen. Overigens moet dat deel ook echt worden aanbesteed. Dat onderzoek en de marktverkenning inzake kwaliteitsaspecten

zullen op tijd klaar zijn om in het beraad op 5 februari een rol te kunnen spelen en zullen eind januari aan de commissie worden toegestuurd.

- De malus is echt nodig om in te kunnen grijpen bij wanprestaties van een aanbieder.
- Wat betreft de verhouding prijs/kwaliteit is van belang dat aanbieders zich niet weer mogen overschatten. Daarom wordt een reële minimumprijs gehanteerd. Een maximumprijs is niet nodig en niet wenselijk. Kleine organisaties zullen mogelijk naar verhouding meer overheadkosten hebben, maar als zij goed scoren op kwaliteit dan zal dat zwaar meewegen. Prijs is dus niet zaligmakend als selectiecriteria. De minimumprijs zal een gezonde bedrijfsvoering mogelijk maken. Die prijs zal ook van tevoren aan de aanbieders worden meegedeeld.
- De door mevrouw De Jong voorgestelde vaste prijs per categorie zou tot gevolg hebben dat er met veel tijdelijke contracten of nul-uren-contracten gewerkt gaat worden. De gemeente kan geen afnamegarantie geven. Cliënten zijn immers vrij om te kiezen bij welke aanbieder zij hun hulp afnemen.
- Het aantal van vijf aanbieders is een minimum en geen maximum. Het kunnen er dus meer worden.
- Bij kwaliteit geldt in ieder geval als voorwaarde dat de aanbieders HKZ-gecertificeerd dienen te zijn.

De **verantwoordelijk ambtenaar** licht toe dat kwaliteit op twee momenten een rol speelt. Bij de selectie spelen certificering en financiële positie een rol. Na de selectie spelen in het gunningsproces diverse aspecten van kwaliteit een rol, waarbij de aanbiedingen op die aspecten kunnen worden gescoord en aldus kunnen worden vergeleken.

Wethouder **Van der Molen** vervolgt haar reactie.

- De aanbesteding is een uitvloeisel van de door het Rijk vastgestelde marktwerking. In het voorstel wordt gepoogd om de risico's van de markt zoveel mogelijk te beperken. De minimumprijs zal een reële prijs zijn voor een goede bedrijfsvoering. Het is uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de aanbieder om te bezien of hij ermee kan werken.
- Er wordt van uitgegaan dat de eis van certificering door het HKZ het niet nodig maakt om ook van elke aanbieder verbeterplannen inzake kwaliteit te vragen. Er vindt wel jaarlijks een wettelijk verplicht onderzoek plaats, dat in Haarlem door de SGBO (het onderzoeksbureau van de VNG) wordt uitgevoerd.
- Het is niet mogelijk om de hulp in aanleunwoningen toe te wijzen aan de instelling waarmee de woningen verbonden zijn. Het heeft voordelen als zo een instelling die hulp levert, maar een cliënt kan altijd besluiten om een pgb te nemen.

De **verantwoordelijk ambtenaar** licht toe dat een deel als apart perceel mag worden aanbesteed. Aan dat perceel kunnen dan andere eisen worden gesteld om kleine aanbieders meer kansen te bieden. Maar dat perceel mag niet op voorhand aan een aanbieder worden gegund.

Volgens mevrouw **Kropman** geeft de nota de indruk dat het laatste wel mogelijk is.

De **verantwoordelijk ambtenaar** licht toe dat de wet voorschrijft dat de cliënt altijd moet kunnen kiezen tussen zorg in natura of een pgb. Vervolgens dient hij bij zorg in natura altijd uit minimaal drie aanbieders te kunnen kiezen. Dat aantal kan dus nooit worden ingeperkt.

Wethouder **Van der Molen** vervolgt haar reactie.

- Het is niet mogelijk om aan aanbieders een aantal uren te garanderen.
- De indeling van 60% in categorie 1, 30% in categorie 2 en 10% in categorie 3 is reëel. Bij de laatste categorie valt te denken aan licht dementerenden en mensen met een psychiatrische aandoening. Er is een bepaalde mate van onzekerheid over de omvang van de laatste categorie in verband met de overkomst van de groep

Ondersteunende Begeleiding/psychosociaal uit de AWBZ. De gemeente blijft echter de indicatie verzorgen, dus er kan geen misbruik van worden gemaakt.

- De gemeente hecht er waarde aan dat aanbieders wortels hebben in de gemeente en een relatie onderhouden met andere organisaties binnen de keten van zorg en welzijn in de wijken. Nieuwe aanbieders zullen echter niet bij voorbaat worden uitgesloten.
- Als een aanbieder de afgesproken leveringstermijnen niet blijkt te halen, dan zal er een goed gesprek met die aanbieder worden gevoerd.
- Er zit geen rek in de planning zoals weergegeven op pagina 13 van de nota.
- Het aantal persoonsgebonden budgetten bedraagt in de regio 30% terwijl dat landelijk 15% is. Indien de aanbesteding resulteert in goede aanbiedingen, dan kan dat aantal van 30% mogelijk teruglopen. Een pgb wordt alleen aan de cliënt toegewezen en niet aan bemiddelaars. De gemeente adviseert altijd om het beheer door de SVB te laten verzorgen.
- De SVB zal periodiek aan de gemeente rapporteren over het aantal budgetten, maar de eerste rapportage moet nog worden ontvangen. De hoogte van het pgb bedraagt ongeveer € 17,60 per uur en het is niet vastgesteld op basis van een percentage van het tarief voor zorg in natura.
- Het verplichten van de overname van personeel zou wel een pré zijn, maar is juridisch niet eenvoudig op te leggen. Dat geldt ook voor het overnemen met behoud van verworven rechten. Dit zal worden meegenomen voor het debat op 5 februari. Dat geldt ook voor de suggestie dat het tarief een goed werkgeverschap moet mogelijk maken.
- De opmerking over de verplichting inzake financiële rapportages zal worden meegenomen. Het zal niet gemakkelijk zijn voor de aanbieders om vóór 1 april hun jaarcijfers beschikbaar te hebben.
- De administratie van de alfahulpen verloopt via de aanbieders. Deze medewerkers hebben geen vast dienstverband en het kan gaan om uitvoerenden van verschillende niveaus. Het lijkt niet wenselijk om deze categorie helemaal uit te bannen, omdat een bepaalde groep – bijvoorbeeld gehuwde vrouwen – graag op die basis fiscaal gunstig wat wil bijverdienen. De gemeente vindt dat alfahulpen alleen voor cliënten in categorie 1 moeten worden ingezet.
- Er is opgemerkt dat er te weinig informatie beschikbaar zou zijn voor allochtonen. Spreekster heeft gisteren in een moskee een presentatie gehouden. Er zijn folders beschikbaar. Er dient inderdaad geen aparte aanbieder voor allochtonen te zijn. Elke aanbieder moet die groep kunnen bedienen.

Mevrouw **De Jong** merkt op dat op pagina 12 staat dat aanbieders die alle categorieën kunnen leveren, zullen worden uitgenodigd om in te schrijven. In de discussie is gebleken dat veel commissieleden niet te zwaar aan die voorwaarde willen tillen.

Wethouder **Van der Molen** zegt dat vooral bij oudere cliënten een aanbieder met een breed pakket beter een veranderende zorgbehoefte kan signaleren en die ook zelf kan leveren. Een aanbieder die alleen categorie 1 kan bedienen, moet in dat geval de cliënt overdragen aan een andere instelling. Dat lijkt niet wenselijk.

De heer **Heiligers** zegt dat veel commissieleden juist graag willen dat ook kleine instellingen, ook als ze niet alle categorieën kunnen bedienen, worden meegenomen zodat de betrouwbaarheid van levering kan worden verhoogd.

Wethouder **Van der Molen** antwoordt dat die betrouwbaarheid met minimaal vijf aanbieders wordt nagestreefd. Het is een groot voordeel voor de cliënt als de aanbieder alle drie de categorieën zorg kan geven.

De heer **Hagen** merkt op dat volgens mevrouw Kropman een deel van de cliënten kennelijk voor lange tijd behoefte heeft aan hulp in categorie 1. Die hulp zou door een schoonmaakbedrijf kunnen worden verzorgd. Die aanbieders vallen door de brede eis buiten de boot.

Wethouder **Van der Molen** antwoordt dat niet is uit te sluiten dat bepaalde aanbieders door hun kwaliteit zullen opvallen en alsnog een kans kunnen krijgen.

Wat betreft de opmerking van de burgemeester over de salarissen van topbestuurders, merkt spreekster op dat de heer Schneiders gezegd heeft dat het hem goed leek om als gemeente Haarlem te onderzoeken of het op termijn mogelijk is om bij openbare aanbestedingen, bijvoorbeeld in het kader van de zorg, instellingen die salariscodes en salarismaxima aan hun laars lappen van deelname uit te sluiten. Door de woorden 'op termijn' heeft hij willen aangeven dat het ging om het afgeven van een signaal voor een landelijke discussie. Meer is het niet geweest.

De wethouder sluit af met de toezegging dat zij tijdig de toegezegde informatie zal geven over de overname van personeel, de verduidelijking van de aparte aanbesteding van 20%, de financiële rapportages en het onderzoek naar de kwaliteitsaspecten.

6. Rondvraag

Jongerenwerk door Youth for Christ

Mevrouw **De Jong** vraagt of het klopt dat de organisatie Youth for Christ het jongerenwerk gaat ondersteunen in Haarlem-Noord en de Boerhaavewijk.

Wethouder **Divendal** antwoordt dat hij vorig jaar een brief aan de raad heeft gestuurd over middelen voor het jongerenwerk. Daarin is toen melding gemaakt van het overleg met Youth for Christ over een klein deel van het jongerenwerk. De organisatie zal samenwerken met andere welzijnsorganisaties. De situatie is niet te vergelijken met die in Amsterdam-West. Er zijn duidelijke afspraken dat de organisatie zich hier niet met evangeliseren zal bezig houden. In de eerstvolgende rapportage over het programma Kiezen voor jeugd zal de stand van zaken worden toegelicht.

Huisvesting voedselbank

De heer **Trompetter** vraagt naar de status van de huisvesting van de voedselbank op de huidige tijdelijke locatie in de voormalige Fietszfabriek. Er is nog steeds onzekerheid.

De heer **De Ridder** zegt dat hij dezelfde vraag heeft.

Wethouder **Van der Molen** antwoordt dat de gemeente met de voedselbank heeft afgesproken dat die zelf op zoek gaat naar een ruimte in de Waarderpolder. De gemeente blijft bezig met deze zaak. Het landelijke convenant is door haar in Utrecht ondertekend. Zij zal de commissie en raad van de ontwikkelingen op de hoogte houden.

Raadsmarkt 5 februari 2009

De heer **De Ridder** meldt dat tijdens de raadsmarkt van 5 februari de commissie gaat discussiëren over het vraaggericht werken van de stadsdeelorganisaties en het instrument prestatieplannen. De rekenkamercommissie is momenteel bezig met een onderzoek en de voorlopige uitkomsten van dit onderzoek worden tijdens de discussiebijeenkomst meegenomen.

Wethouder **Van der Molen** vraagt om daarbij ook de motie van het CDA over het beoordelen van prestatieplannen te betrekken.

7. Agenda komende commissievergadering(en)

De **voorzitter** somt de punten op die al op de agenda van de vergadering van 29 januari staan genoteerd.

8. Sluitting

De **voorzitter** sluit de vergadering om 23.05 uur.